

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/40965 en 06/40962 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 8 februari 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 februari 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

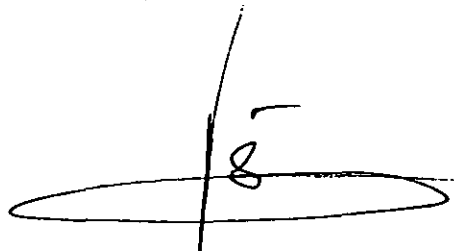
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 mei 2007

91-540.
Verzonden:

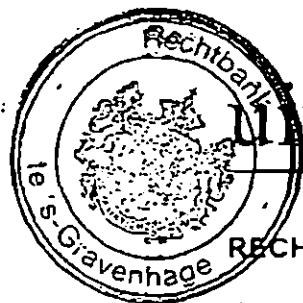
23 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

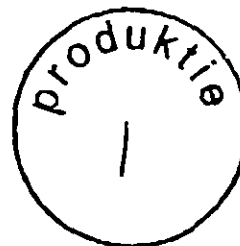
AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 06/40965 (voorlopige voorziening)
Awb 06/40962 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van Bengaalse nationaliteit,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. A.J. de Boer, advocaat te Lemmer,

en

DE MINISTER VAN JUSTITIE,

Voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. G.J. Douwma, ambtenaar ten departemente.

1. **Ontstaan en loop van het geschil**

1.1. Op 24 juli 2006 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 23 augustus 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepsschrift van 23 augustus 2006 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 06/40962. Verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

1.3. Bij verzoekschrift van 23 augustus 2006 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 25 januari 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummers: Awb 06/40962, Awb 06/40965

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoeker heeft eerder, te weten op 22 juni 2005, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 29 juni 2005 is deze aanvraag niet ingewilligd. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, heeft bij uitspraak van 22 juli 2005 Awb 05/29352 het hiertegen gerichte beroep van 29 juni 2005 ongegrond verklaard. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) heeft bij uitspraak van 30 augustus 2005 het hiertegen gerichte hoger beroep ongegrond verklaard. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van 22 juni 2005 onherroepelijk geworden. Vervolgens heeft verzoeker op 14 juli 2006 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 23 augustus 2006 is afgewezen. Laatstgemelde beschikking ligt thans ter beoordeling voor.

2.3. Verzoeker heeft bij zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 14 juli 2006 zijn eerder asielrelaas aangevuld met de omstandigheden dat hij in zijn land van herkomst 10 jaar gevangenisstraf krijgt op grond van de Bengaalse wet 377 van de Hoge Raad. Tevens heeft hij verklaard dat zijn vader hem in Bangladesh heeft getracht te vergiften vanwege zijn seksuele geaardheid. Voorts heeft verzoeker betoogd dat hij vanwege zijn homoseksuele geaardheid een risico loopt op een behandeling als genoemd in artikel 3 EVRM wanneer hij terugkeert naar Bangladesh. Ter onderbouwing van zijn stelling heeft verzoeker verwezen naar een tweetal websites. Voorts heeft verzoeker een vijftal rapportages overgelegd van de Schweizerische Flüchtlingshilfe, Human Rights Watch, BBC News en G-Max nieuws, die zien op de situatie in Bangladesh met betrekking tot homoseksualiteit. Tenslotte heeft verzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd dat hij gelet op zijn huidige psychische gemoedstoestand op grond van het traumatabeleid in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Daarbij is overwogen dat de aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet kunnen worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Ten aanzien van de omstandigheid dat verzoeker in zijn land van herkomst 10 jaar gevangenisstraf krijgt en zijn verklaring dat zijn vader hem in Bangladesh heeft getracht te vergiften, heeft verweerder overwogen dat niet gebleken is dat verzoeker deze feiten of omstandigheden niet tijdens zijn eerste asielprocedure had kunne aanvoeren. Verweerder heeft verzoeker niet gevolgd in zijn standpunt dat hij destijds niet wist dat hij vervolgd zou worden, dat hij zich schaamde en dat hij het niet goed heeft begrepen. Verweerder heeft

Zaaknummers: Awb 06/40962, Awb 06/40965

blad 3

overwogen dat verzoeker alle feiten en omstandigheden die van belang zijn voor de aanvraag naar voren dient te brengen, waarbij bijzonder belang is gehecht dat verzoeker ten tijde van zijn eerste procedure reeds melding had kunnen en moeten maken van het feit dat hij van zijn vader had vernomen dat zijn vader van plan was om op grond van de Bengaalse wet 377 van de Hoge Raad, aangifte tegen hem te willen doen. Nazoeking van de twee door verzoeker genoemde websites heeft geen ander licht op de zaak geworpen. De door verzoeker overgelegde schriftelijke rapportages zijn gedateerd voor de indiening van de behandeling van de eerste aanvraag. Bovendien hebben de stukken geen betrekking op de persoon van verzoeker, maar verwijzen naar de algehele situatie in Bangladesh met betrekking tot homoseksualiteit. Daarbij heeft verweerder voorts overwogen dat verzoeker zijn stelling dat hij in zijn land van herkomst is en zal worden gediscrimineerd vanwege zijn seksuele geaardheid ook reeds in zijn eerste asielprocedure heeft aangevoerd. Reeds hierom is geen sprake van een novum in de zin van artikel 4:6 Awb. Eveneens kan de verklaring van verzoeker dat zijn moeder is overleden niet als novum worden aangemerkt. Weliswaar had verzoeker dit niet tijdens zijn eerdere aanvraag naar voren kunnen brengen, echter hij heeft niet kunnen vertellen over de omstandigheden rondom de dood van zijn moeder. Bovendien is dit voor verzoeker geen aanleiding geweest om zijn land van herkomst te verlaten. Eveneens kan verzoekers beroep op het traumatabeleid, en zijn beroep op zijn huidige psychische gemoedstoestand niet worden aangemerkt als een novum. Verweerder heeft overwogen dat in de beschikking van 29 juni 2005 reeds geconcludeerd is dat verzoeker niet voor een vergunning op grond van het traumatabeleid in aanmerking komt. Verzoeker heeft geen feiten en omstandigheden aangevoerd op grond waarvan geconcludeerd moet worden dat de overweging hieromtrent niet (langer) juist zou zijn. Verzoeker heeft voorts geen medische stukken overgelegd waar uit blijkt dat sprake is van een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een levensbedreigende ziekte. Tenslotte heeft verweerder geen aanleiding gezien om de procedureregels als genoemd in artikel 4:6 Awb niet tegen te werpen.

2.5. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst ernstig gevaar loopt met name in de zin van artikel 3 EVRM. Verzoeker is in zijn land van herkomst ernstig gediscrimineerd en er zijn pogingen gedaan hem van het leven te beroven vanwege zijn seksuele geaardheid. Door de discriminatie verwacht verzoeker dat hij bij terugkeer zodanig gehinderd wordt in zijn dagelijks leven dat een normaal bestaan voor verzoeker onmogelijk moet worden geacht. Daarbij komt dat verzoeker ernstig is getraumatiseerd door hetgeen hem in Bangladesh is overkomen dat van hem niet verlangd kan worden dat hij terugkeert. Verzoeker is hiervoor op dit moment onder behandeling van een psychiater. Tijdens zijn eerder asielaanvraag had verzoeker er geen weet van dat hij in zijn land van herkomst 10 jaar gevangenisstraf krijgt op grond van de Bengaalse wet 377 van de Hoge Raad. Dit gegeven dient dat ook wel degelijk te worden beschouwd als een nieuw feit of veranderde omstandigheid, omdat verzoeker het niet tijdens zijn eerdere asielaanvraag naar voren had kunnen brengen. Pas ten tijde van zijn gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden heeft verzoeker de connectie kunnen maken tussen de Bengaalse wet 377 en het dreigement van zijn vader. Dit, na ontvangst van de artikelen over homoseksualiteit in Bangladesh welke verzoeker van zijn vriend uit Oostenrijk heeft ontvangen. Uit deze stukken blijkt de ernstige discriminatie die verzoeker in Bangladesh heeft ondergaan, aangezien verzoeker behoort tot de groep van homoseksuelen die homoseksuele contacten heeft gehad in zijn land van herkomst en waarvan bekend is dat hij homoseksueel is en homoseksueel contact heeft gehad in zijn land van herkomst. Voorts maakt het feit dat verzoekers moeder is overleden, dat verzoeker helemaal niemand meer heeft in zijn land van herkomst en dat hij zich op dit moment het liefst van het leven wil beroven. Dit dient in ieder geval als novum in

Zaaknummers: Awb 06/40962, Awb 06/40965

blad 4

de zin van artikel 4:6 Awb te worden aangemerkt.

Beoordeling van het verzoek

2.6. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 22 juli 2005 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, in rechte is komen vast te staan dat de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig zijn en dat verzoeker derhalve niet kan worden aangemerkt als vluchteling. Daarnaast heeft de rechtbank geoordeeld dat verzoeker bij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij uitzetting naar Bangladesh een reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De aanvraag van 14 juli 2006, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder 'herhaalde aanvraag' verstaan: een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.7. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.8. Ter beoordeling aan de voorzieningenrechter staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de ABRS, slechts of verzoeker ter onderbouwing van zijn aanvraag van 14 juli 2006 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om terug te komen op de rechtens onaantastbare beschikking van 22 juli 2005. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.9. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de door verzoeker ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag overgelegde stukken niet zijn aan te merken als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. De voorzieningenrechter overweegt ten aanzien van de door verzoeker aangevoerde omstandigheid dat hij in zijn land van herkomst 10 jaar gevangenisstraf krijgt op grond van de Bengaalse wet 377 van de Hoge Raad, dat verweerder terecht heeft geoordeeld dat dit geen novum is in de zin van artikel 4:6 Awb. Niet gebleken is dat eiser dit niet eerder naar voren had kunnen en derhalve had moeten brengen. Reeds in de eerste asielprocedure heeft verzoeker verklaard dat homoseksualiteit strafbaar is in Bangladesh. Eiser heeft gedurende die procedure echter niet verklaard over de Bengaalse

Zaaknummers: Awb 06/40962, Awb 06/40965

blad 5

wet 377, noch over het feit dat zijn vader zou hebben geprobeerd om hem te vergiften. De voorzieningenrechter is van oordeel dat niet valt in te zien waarom verzoeker in de eerdere procedure hiervan geen gewag heeft gemaakt. Verzoekers standpunt dat hij niet wist dat hij zou worden vervolgd op grond van het betreffende artikel, dat hij zich schaamde en dat hij het niet goed had begrepen, doet hieraan niet af. Daarbij laat de rechtbank meewegen dat eiser expliciet ten tijde van zijn gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden heeft verklaard dat hij in Bangladesh van zijn vader heeft vernomen dat zijn vader van plan is om op grond van dit artikel aangifte tegen hem te willen doen. Hieruit blijkt dat verzoeker hiervan reeds ten tijde van zijn eerste asielprocedure op de hoogte was en dit derhalve naar voren had moeten brengen.

2.10. Ten aanzien van de door verzoeker overgelegde documenten met betrekking tot de situatie van homoseksuelen in Bangladesh is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder terecht heeft overwogen dat deze stukken alle dateren van voor de indiening en behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Voorts hebben de stukken geen betrekking op de persoon van verzoeker, maar verwijzen zij naar de algehele situatie in Bangladesh met betrekking tot homoseksualiteit. Dat eiser tot deze groep behoort, maakt niet dat deze stukken daarmee persoonlijk op hem betrekking hebben en op die grond als nova in de zin van artikel 4:6 Awb dienen te worden aangemerkt. De voorzieningenrechter oordeelt voorts ten aanzien van verzoekers standpunt dat hij op grond van het traumabeleid in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, dat hij hiertoe geen omstandigheden heeft aangevoerd. Uit de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden van 22 juli 2005 blijkt dat de rechtbank heeft geoordeeld dat verzoeker niet voor dit bijzondere beleid in aanmerking komt. Het is de voorzieningenrechter niet gebleken van nieuwe feiten of omstandigheden op grond waarvan moet worden geoordeeld dat dit oordeel niet langer juist zou zijn. De verwijzing naar de dood van zijn moeder kan om die reden eveneens niet leiden tot het oordeel dat sprake is van een novum. Hoewel hij dit feit niet in de eerste asielprocedure naar voren had kunnen brengen omdat het pas daarna heeft plaatsgevonden, is toch geen sprake van een novum omdat de dood van zijn moeder voor verzoeker geen aanleiding is geweest om Bangladesh te verlaten.

2.11. De voorzieningenrechter overweegt ten aanzien van verzoekers beroep op schending van artikel 3 EVRM als volgt. Verzoeker heeft verwezen naar zijn huidige psychische gezondheidstoestand. Verzoeker heeft echter geen medische stukken overgelegd waaruit blijkt dat hij zich in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte bevindt en er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig is. De enkele omstandigheid dat eiser thans onder behandeling is van een psychiater is onvoldoende om schending van artikel 3 EVRM aan te nemen.

2.12. Tenslotte merkt de voorzieningenrechter op dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) slechts een beperkte ruimte laat om de in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan de noodzaak bestaan om deze procedureregels niet tegen te werpen. Het is de voorzieningenrechter niet gebleken van zodanige omstandigheden. Temeer nu niet is gebleken van een actief vervolgingsbeleid ten aanzien van homoseksuelen in Bangladesh.

2.13. Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb verzoekers aanvraag afgewezen.

Zaaknummers: Awb 06/40962, Awb 06/40965

blad 6

2.14. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb ongegrond verklaard.

2.15. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

2.16. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 06/40962, ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 06/40965 af.

Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. F.J. Tinga als griffier op 8 februari 2007.

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op:

8 FEB 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

PER TELEFAX 070 - 365 1380
EN PER POST

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenkamer
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Mr T. Bruinsma
 Mr R. Kakes
 Mr S.R. Nohar
 Mr A.J. de Boer
 mw. Mr E. Ebes

M.M. Noorman
 NMI gecertificeerd mediator

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 FEB 2007	
ZAAKNR.	200701208/1/12
AAN:	U2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Lemmer, 15 februari 2007

Inzake : / STAAT
 Dossiernr : 06.1006/A
 Uw ref. : 06/40962

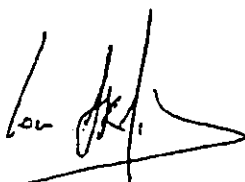
809-A

Edelachtbare griffier,

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 15 februari 2007. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

Mr A.J. de Boer

Correspondentieadres: Postbus 50 8530 AB Lemmer

Bezoekadres: Nieuwburen 32 Lemmer Tel.: 0514 - 563770 Fax: 0514 - 566264 E-mail: info@bruinsmaadvocaten.nl

Betalings kunnen uitsluitend plaatsvinden op bankrekening 33.70.10.501, t.n.v. Mr T. Bruinsma Stichting Dergeldend.

Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gedekt.

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van Bengalese nationaliteit

Dossiernr: 0505-17-0187

V-nr:

Procedurenr: 06/40962

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 FEB 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Bengalese nationaliteit, thans zonder bekende woon- of verblijfplaats, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr A.J. de Boer die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 23 augustus 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 23 augustus 2006. Bij zijn uitspraak van 8 februari 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 8 februari 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS GRONINGEN D.D. 8 FEBRUARI 2007

Grief I

Appellant is van mening dat de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, bij uitspraak van 8 februari 2007, ten onrechte het volgende heeft geoordeeld: *"De Voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de door verzoeker ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag overgelegde stukken niet zijn aan te merken als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. De Voorzieningenrechter overweegt ten aanzien van de door verzoeker aangevoerde omstandigheid dat hij in zijn land van herkomst tien jaar gevangenisstraf krijgt op grond van de Bengaalse wet 377 van de Hoge Raad, dat verweerder terecht heeft geoordeeld dat dit geen novum is in de zin van artikel 4:6 Awb. Niet gebleken is dat eiser dit niet eerder naar voren had kunnen en derhalve had moeten brengen. (...)*

Ten aanzien van de door verzoeker overgelegde documenten met betrekking tot de situatie van homoseksuelen in Bangladesh is de Voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder terecht heeft overwogen dat deze stukken alle dateren van voor de indiening en behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Voorts hebben de stukken geen betrekking op de persoon van verzoeker, maar verwijzen zij naar de algehele situatie in Bangladesh met betrekking tot homoseksualiteit. Dat eiser tot deze groep behoort, maakt niet dat deze stukken daarmee persoonlijk op hem betrekking hebben en op die grond als nova in de zin van artikel 4:6 Awb dienen te worden aangemerkt. De Voorzieningenrechter oordeelt voorts ten aanzien van verzoekers standpunt dat hij op grond van het traumatabeleid in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, dat hij hiertoe geen omstandigheden heeft aangevoerd. (...) De verwijzing naar de dood van zijn moeder kan om die reden eveneens niet leiden tot het oordeel dat sprake is van een novum. Hoewel hij dit feit niet in de eerste asielprocedure naar voren had kunnen brengen, omdat het pas daarna heeft plaatsgevonden, is toch geen sprake van een novum omdat de dood van zijn moeder voor verzoeker geen aanleiding is geweest om Bangladesh te verlaten.

De Voorzieningenrechter overweegt ten aanzien van verzoekers beroep op schending van artikel 3 EVRM als volgt. Verzoeker heeft verwezen naar zijn huidige psychische gezondheidstoestand. Verzoeker heeft echter geen medische stukken overlegt waaruit blijkt dat hij zich in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte bevindt en er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig is. De enkele omstandigheid dat eiser thans onder behandeling is van een psychiater is onvoldoende om schending van artikel 3 EVRM aan te nemen. Tenslotte merkt de Voorzieningenrechter op dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) slechts een beperkte ruimte laat om de in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden kan de noodzaak bestaan om deze procedureregels niet tegen te werpen. Het is de Voorzieningenrechter niet gebleken van zodanige omstandigheden. Temeer nu niet is gebleken van een actief vervolgingsbeleid ten aanzien van homoseksuelen in Bangladesh.

BRUINSMA ADVOCATEN

Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb verzoekers aanvraag afgewezen. (...) Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding."

Toelichting

Appellant is van mening dat de Rechtbank in de aangevallen uitspraak ten onrechte heeft miskend dat appellant tijdens zijn eerdere asielaanvraag geen weet heeft gehad van de Bengaalse wet 377 van de Hoge Raad. Daarom heeft hij één en ander niet tijdens zijn eerdere asielaanvraag kunnen inbrengen. Pas ten tijde van zijn gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden heeft appellant de connectie kunnen maken tussen de Bengaalse wet 377 van de Hoge Raad en het dreigement van zijn vader.

Niet alleen op grond van medische argumenten, maar ook op grond van argumenten van discriminatoire aard, heeft appellant een beroep gedaan op artikel 3 EVRM. Appellant is immers in zijn land van herkomst ernstig gediscrimineerd en er zijn pogingen gedaan om hem van het leven te beroven vanwege zijn seksuele geaardheid. Deze feiten staan tussen partijen niet ter discussie.

Uit de diverse door appellant in deze procedure naar voren gebrachte stukken bij de zienswijze op het voornemen van 21 augustus 2006, blijkt dat homoseksuele mannen zeer regelmatig worden opgepakt, mishandeld en verkracht door de Bengaalse politie (**productie 2**). Ook worden homoseksuelen in Bangladesh regelmatig uitgestoten, sterker, uitgekotst. Eén en ander blijkt duidelijk uit de door appellant overgelegde stukken.

Op grond van voorgaande mag duidelijk zijn dat ook voor wat betreft medische voorzieningen en sociale opvang in Bangladesh, daartoe geen toegang wordt verleend aan homoseksuelen. Ten onrechte heeft de Rechtbank één en ander in de aangevallen uitspraak miskend.

In zijn land van herkomst had appellant alleen nog zijn moeder die om hem gaf. Als novum heeft appellant in deze procedure naar voren gebracht dat zijn moeder is komen te overlijden en dat hij daardoor geen enkel houvast meer heeft in Bangladesh, geen enkele veilige haven, en dat hij aan de willekeur van de politie en (andere) criminelen is overgeleverd in Bangladesh. Ten onrechte heeft de Rechtbank in de aangevallen uitspraak geoordeeld dat de verwijzing naar de dood van zijn moeder niet zou kunnen leiden tot het oordeel dat sprake is van een novum. Hoewel de dood van zijn moeder voor appellant destijds geen aanleiding is geweest om Bangladesh te verlaten, kan hij juist door de dood van zijn moeder helemaal niet meer terug naar Bangladesh, nu hij niemand meer in Bangladesh heeft waarop hij terug kan vallen. De Bengaalse autoriteiten pakken – zoals hiervoor reeds is opgemerkt – willekeurig homoseksuele mannen op, mishandelen hen en verkrachten hen. Ook de vader van appellant heeft appellant willen vergiftigen. Ten onrechte heeft de Rechtbank in aangevallen uitspraak anders geoordeeld.

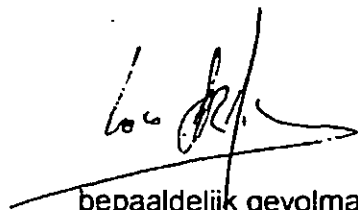
BRUINSMA
ADVOCATEN

Daarnaast is appellant van mening dat in casu sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden op grond waarvan in casu de noodzaak bestaat om de in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen. Uit de door appellant overgelegde stukken is wel degelijk gebleken van een actieve vervolging van homoseksuelen in Bangladesh door de autoriteiten. Hoe anders zou je het feit kunnen benoemen dat homoseksuele mannen in Bangladesh willekeurig worden aangehouden door de politie, vervolgens worden mishandeld en verkracht?!

Kortom: appellant is van mening dat de Rechtbank in de aangevallen uitspraak ten onrechte heeft geoordeeld dat verweerder op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, de aanvraag van appellant heeft afgewezen.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Leeuwarden d.d. 8 februari 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 15 februari 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr A.J. de Boer